

عنوان مقاله:

تأثیر محلولهای رقیق کننده بر روی ماندگاری اسپرمانتوزوئیدها، قابلیت نطفه داری و جوجه دراوری مرغهای مادر گوشتی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 56، شماره 3 (سال: 1380)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

شعبان رحیمی - گروه آموزشی پرورشی و مدیریت تولید طیور دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

رضا محمدی - گروه آموزشی تغذیه و اصلاح نژاد دام دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

رضا شهیدی - مرکز اصلاح نژاد کشور، تهران، ایران

محمد رضا ملاصالحی - گروه آموزشی علوم دامی مجتمع آموزش عالی ابوریحان دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مطالعات ژنتیکی و اصلاح نژادی انجام یافته در سالهای اخیر روی طیور گوشتی در انتخاب صفاتی نظیر بزرگی جثه و سرعت رشد زیاد وجود همبستگی منفی بین صفات تولید مثلی و افزایش تولید را نشان می دهد. به طوری که درصد باروری در مرغهای گوشتی در دهه 90 به میزان قابل توجهی کاهش یافته است. اختلالات فیزیولوژیکی نظیر کاهش میل جنسی، کاهش دفعات جفتگیری و کاهش میزان تولید اسپرم در این پرندگان بروز نموده است. به دلیل اختلاف زیاد در وزن، اندازه و شکل بدن بین دو جنس نر و ماده در طیور گوشتی بویژه بوقلمونها، انجام جفتگیری طبیعی در آنها با مشکلات زیادی همراه بوده و با کاهش باروری و جوجه دراوری توأم می باشد. لذا استفاده از تلقیح مصنوعی به جای آمیزن طبیعی در طیور سنگین وزن امری اجتناب ناپذیر است. کاربرد تلقیح مصنوعی دارای مزایای زیادی مانند افزایش بازده تولید مثلی و کاهش هزینه های تولید می باشد. نوع محلول رقیق کننده اسپرم و مدت نگهداری مایع منی بر کیفیت اسپرم تأثیر دارد. در مطالعه اخیر تأثیر سه نوع محلول رقیق کننده اسپرم طیور شامل: Sexton (نوع آمریکایی)، IMV (فرانسوی) و TMU (رقیق کننده ایرانی تولید در طرح اخیر) بر روی تحرک و ماندگاری اسپرمانتوزوئیدهای خروس آرین مورد مقایسه و ارزیابی قرار گرفتند. اسپرم رقیق شده با محلول Sexton دارای کیفی بهتری از نظر صفات مزبور در مقایسه با رقیق کننده های فرانسوی و ایرانی بود ($P < 0/05$). رقیق کننده های IMV و TMU اختلاف م عنی داری نداشتند ($P < 0/05$). روش نگهداری اسپرم نیز بر تحرک و زنده مانده اسپرمانتوزوئید مؤثر بود ($P < 0/05$). بین میانگین های حاصل از تأثیر د و روش مایع و انجماد بر صفات مزبور اختلاف معنی داری وجود داشت ($P < 0/05$). طول مدت نگهداری اسپرم نیز بر تحرک و ماندگاری اسپرمانتوزوئیدها مؤثر بود ($P < 0/01$). انجام تلقیح بلافاصله بعد از رقیق کردن اسپرم تازه نتایج بهتری نشان می داد. نوع محلول رقیق کننده و روش نگهداری مایع منی بر قابلیت نطفه داری و میزان جوجه دراوری در مرغهای مادر گوشتی آرین مؤثر بود ($P < 0/01$).

کلمات کلیدی:

محلول های رقیق کننده، تلقیح مصنوعی، اسپرمانتوزوئید، قابلیت نطفه داری، مرغ مادر گوشتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349922>

